

csóválta a farkát, lefeküdt örömében, meg felugrott, Gyulára meg rá is kapaszkodott.

Gyere Gyula, fogjuk be Czirmost a kis szekérbe! Jó lesz biz az, gyerünk. — Czirmos egy kis idő múlva húzta a kis szekeret elé, hátra. — Azután ismét kifogták.

Végül az udvaruk aljában levő tóhoz lesétáltak. Czirmos is velök ment mindenütt.

Nagy kedve jött Endrének a vízbe lobácsolni. A tó partjára leült s benyujtotta a lábát s úgy lubiczolt. Gyula mondta neki: ne próbálgassa, elkeveri a ruháját. Endre nem fogadta a szót. Egyszer potty! fővel a vízbe esett.

Gyula rettenetesen elsikoltotta magát. Czirmos nem volt rest, Endre után beugrott a vízbe. Megfogta fogával Endre ruháját és kihuzta a partra. — A Gyula sikoltására apjok is oda érkezett, mikorra Endrét a Czirmos már megmentette a haláltól.

Mily sokat ér egy hűséges kutya!

15.

A tolvaj és a kutya.

„Csitt! kutyácskám, meg ne ugass, csendesen légy, meg ne harapj! Nem bántalak, nemes állat, ime nézd, hussal kinállak.“